

ƏDƏBİYYAT VƏ İNÇƏSƏNƏT

Азербайжан Совет Язычылары Иттифакы ыс Азербайжан ССР Мədəнйијет Назарийинин органы

№ 35 (820)

Шәnbə 27 август 1955-чи ил

Гиймәти 40 гәпик

B. АНТОНОВ

О Г У Л

Гоншу гары бир күн мәнә охумачын
Верди эзик мәктубуну өз оғлунун.
Охудугча бахышлары парылдады,
Севинч сарды чөһрәсини бир дәм онун.
Оғлу языр: «Ана! алдым дипломуму
Эвә кәлә билмәйчәйәм бу яй анчаг,
Мәни тә'йин эләдиләр Москвәя».
— Ана, бу ки, язылыбдыр дөрд ил габаг...
Бәлкә чашыб дәйишмисән мәктублары? —
Дейә сордум...

көрдүм үрәк ағрысындан
Көйнәйәрәк долухсунду бу ан гары.
— Бу мәктубу бәли, чохдан алмышам мән.
Охудурам, анчаг, оғул, ону һәрдән.
— О өлмүшмү?
— Йох, яшләйир о һардаса.
Анчаг... анчаг унутмушдур мәни тамам.
— Дейән онсуз дарыхырсан?

— Дүзү, яман дарыхырам.
— Бәс нә илә доланырсан?
— Бейүк оғлум һәлак олмуш давада, мән
Она көрә пул алырам һөкүмәтдән.
Сәлигәйлә, әһтиятла языг ана
Бүкүб гойду мәктубуну яйлыгына.
Гары кетди...

Алды мәни дүшүнчәләр.
Кәлиб кечди үрәйимдән нәләр, нәләр.
Оғлун бири һәлак олмуш чәбһәләрдә,
Анасыны доландырыр анчаг енә.
О бириси сағ олса да, сағ олса да
Анасыны кәтирмәйир хатиринә.
Мән һеч ону танымырам, она гаршы
Нифрәтимсә сығышмайыр ерә, көйә.
Ана Вәтән, сән инанма, һеч инанма
Әкәр сәни о чағырса ана дейә!
Тәрчүмә әдәни: Б. ВАҺАБЗАДӘ.